

ชื่อผลงาน : กลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
ผู้รายงาน : นายสันติ ฤาไชย
ปีที่ศึกษา : ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 2) พัฒนากลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 3) ประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมความเป็นเลิศนักเรียนเฉพาะบุคคล หัวหน้าฝ่ายฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน หัวหน้าฝ่ายพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียน ครูผู้ฝึกซ้อม พี่เลี้ยงเด็กพิการ ผู้ปกครอง ของโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน จัดลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น ดำเนินการเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ยกร่างกลยุทธ์โดยเทคนิค SWOT Analysis และ TOWS Matrix ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบร่างกลยุทธ์โดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญซึ่งเลือกแบบเจาะจง จำนวน 13 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 สร้างคู่มือการใช้กลยุทธ์ขั้นตอนที่ 4 ประเมินคู่มือการใช้กลยุทธ์ และระยะที่ 3 ประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น 1) การประชาพิจารณ์โดยแบบประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Public hearing of stakeholders) ซึ่งเลือกแบบเจาะจง จำนวน 21 คน 2) การประเมินความเป็นไปได้ความมีประโยชน์ของร่างกลยุทธ์การพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นโดยผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 3) การสรุปผลการพัฒนาของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์การพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จำนวน 36 คน

ผลการศึกษา พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีค่าดัชนีสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการองค์กร และด้านการฝึกซ้อม มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.54 เป็นจุดอ่อนของการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น รองลงมาคือ ด้านผู้ฝึกสอน ผู้เชี่ยวชาญกีฬา มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.50 และด้านที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน และการจูงใจ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น 0.29 นับเป็นจุดแข็งของสภาพการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ สู่ความเป็นเลิศด้านกีฬา โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

2. การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย กลยุทธ์ 7 ด้าน ดังนี้ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์กร 2) ความพร้อมของนักกีฬา 3) ผู้ฝึกสอน ผู้เชี่ยวชาญกีฬา 4) สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 5) การฝึกซ้อม 6) การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน 7) การส่งเสริม สนับสนุนและการจูงใจ

3. การประเมินกลยุทธ์การพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพสู่ความเป็นเลิศด้านกีฬาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น มีผลการประเมินโดยภาพรวมมีมาตรฐานความเป็นไปได้ และด้านมาตรฐานความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.48$) เมื่อพิจารณาความมีมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.49$)